

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ สมมติฐาน วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแนวตามการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบปกติ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร
ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุปถัมภ์) สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ

2.2 แบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ

2.3 แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ

2.4 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 11 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการฟัง และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และ 6/3 ก่อนเรียนด้วยแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบปกติ และแผนการสอนภาษาอังกฤษทักษะฟัง-พูดตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนภาษาอังกฤษนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองที่ได้รับแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ และกลุ่มควบคุมได้รับแนวการสอนแบบปกติตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 30 คาบ จำนวน 40 ชั่วโมง

3.3 เมื่อสอนครบหมดทุกแผน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน โดยใช้แบบทดสอบทักษะการฟัง และแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษชุดเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนจากการทดสอบด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test)

2. นำคะแนนจากการทดสอบด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม มาเปรียบเทียบเพื่อหาความแตกต่างโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนทั้งสองกลุ่มสูงขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกัน กลุ่มทดลองได้ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เท่ากับ 53.32 กลุ่มควบคุมได้ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ เท่ากับ 47.38 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจพิจารณาถึงสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันเนื่องจาก วิธีการเรียนการสอนของทั้งสองวิธีนี้นำไปสู่จุดมุ่งหมายที่เหมือนกัน คือต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดได้เหมาะสมกับวัย นอกจากนี้วิธีสอนทั้งสองวิธีมุ่งเน้นทักษะการสื่อสาร (communicative skills) กล่าวคือ นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับการฝึก ทักษะการฟังจากบทสนทนาที่เป็นเสียงของนักเรียนเอง และนอกจากนั้นนักเรียนยังได้ฟังข้อบกพร่องและแก้ไขจากเสียงของตนเองที่บันทึกเทป ขณะเดียวกันเพื่อนคนอื่น ๆ ก็ได้ฟังข้อบกพร่องและตัวอย่างเสียงของเพื่อนที่บันทึกเช่นเดียวกัน ในด้านของนักเรียนกลุ่มควบคุมก็ได้รับการฝึกทักษะการฟังบทสนทนาจากที่ผู้วิจัยนำเสนอ หลังจากนั้นนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีโอกาสทำแบบฝึกการฟังจากบทสนทนาที่นักเรียนได้ฟังเหมือนกัน เช่น ครูถามคำถาม และมีตัวเลือกให้นักเรียนตอบหรือครูให้นักเรียนเลือกภาพให้ตรงกับเรื่องในบทสนทนา ฯลฯ ด้านการฝึกทักษะการพูด นักเรียนจะฝึกพูดจากบทสนทนาโดยฝึกเป็นคู่หรือกลุ่มหรือการนำคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษามาปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จอยเนอร์ (Joiner, 1974) ที่พบว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกฟัง-พูดที่เน้นการ

สื่อสารสมรรถภาพในการติดต่อสื่อสารดีกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกฟัง-พูดที่ไม่เน้นการสื่อสาร
 แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์เหมาะที่จะสอนกับนักเรียนกลุ่มเล็กที่มีจำนวนนักเรียน
 ไม่เกิน 15 คน มีครูเพียงคนเดียวดูแลการเรียนการสอนโดยตลอด แต่ในสภาพจริงของ
 การเรียนการสอนในประเทศไทยทำเช่นนั้นไม่ได้เพราะนักเรียนแต่ละห้องมีจำนวนมาก ถ้า
 ใช้ครูคนเดียวสอนก็จะดูแลและช่วยเหลือนักเรียนไม่ทั่วถึง ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้อง
 แบ่งนักเรียนออกเป็นหลายกลุ่ม จึงให้มีผู้ช่วยวิจัยเพื่อให้การเรียนการสอนในห้องเรียนเป็น
 ไปอย่างราบรื่นและสามารถช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด เพราะต้องการให้นักเรียน
 ได้รับประโยชน์ในการเรียนมากที่สุด ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ผู้วิจัยจึงไม่ได้ดูแลนักเรียนทั้งชั้น
 เพียงคนเดียว ซึ่งอาจเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้าน
 ทักษะการฟัง-พูดไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าผลการวิจัยในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
 ไม่แตกต่างกันแต่ก็มีข้อดีหลายประการอันเกิดจากผลของการเรียนตามแนวการสอนแบบกลุ่ม
 สัมพันธ์ ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียนภาษาเป็นอย่างมาก

จากการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวการสอน
 แบบกลุ่มสัมพันธ์ได้บอกความรู้สึกให้ผู้วิจัยฟังถึงการเรียนด้วยวิธีนี้ว่า ในตอนแรกที่เรียนจะ
 เกิดความรู้สึกอึดอัดใจ และไม่เชื่อว่าตนเองจะสามารถเรียนได้ และอีกประการหนึ่งคือ
 ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร ไม่กล้าพูดบันทึกลงในเทป และฟังเสียงของตนเอง แต่ในระยะหลัง
 นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น อาจจะเป็นเพราะผู้วิจัยและสมาชิกในกลุ่มมีส่วนช่วย
 เหลือและให้กำลังใจนักเรียนในการสนทนา ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวนี้เป็นความรู้สึกทาง
 จิตวิทยาที่สอดคล้องกับความเห็นของ ริเวอร์ส (Rivers, 1982) ที่กล่าวถึงวิธีสอนนี้ที่มุ่ง
 เน้นความสำคัญของกระบวนการกลุ่ม และความเชื่อมั่นในความสามารถของผู้เรียน โดยมี
 เป้าหมายที่จะสร้างความรู้สึกของผู้เรียนในแง่ของความมั่นใจให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนเป็น
 สำคัญ ซึ่งจะทำการเรียนรู้อาษาเป็นไปอย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนภาษา

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นความกระตือรือร้นและความ
 สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างเด่นชัด นักเรียนกระตือรือร้นในการหาคำศัพท์ในคำที่
 ตนเองต้องการพูด ซึ่งถ้าคำนั้น ๆ ไม่มีในพจนานุกรม ผู้วิจัยจะช่วยเหลือนักเรียน และ

นักเรียนจะนำพจนานุกรมที่ผู้วิจัยใช้ในการสอนจับกลุ่มกันหาคำศัพท์ในเวลาพัก โดยที่เพื่อนจะบอกคำศัพท์ที่เป็นภาษาไทย แล้วแข่งกันหา ว่าคำศัพท์ภาษาอังกฤษสะกดและอ่านอย่างไร นอกจากนั้นผู้วิจัยสังเกตเห็นความกระตือรือร้นช่วยกันทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยมอบหมายให้ทำก่อนถึงเวลาเรียน เช่น การเรียนหัวข้อเรื่อง การบอกทิศทาง ซึ่งการเรียนเรื่องนี้ผู้วิจัยได้มอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำแผนที่สถานที่ต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้วเพื่อนำมาใช้ในการสนทนาเรื่องการบอกทิศทาง นักเรียนจะช่วยกันทำแผนที่ในเวลาพักบางคนช่วยกันคิดคำศัพท์ว่าน่าจะมีสถานที่อะไรบ้าง เช่น school, shop, hospital ฯลฯ บางคนก็ออกความคิดเห็นว่าสถานที่เหล่านั้นควรจะต้องอยู่ตรงไหนบ้าง บางคนก็ช่วยกันวาดรูประบายสี จนกระทั่งเมื่อถึงชั่วโมงเรียนเรื่องการบอกทิศทางแต่ละกลุ่มก็จะมีแผนที่ที่มีความแตกต่างและความสวยงามที่หลากหลายกันไป จากพฤติกรรมที่ผู้วิจัยกล่าวข้างต้นจะเห็นว่านักเรียนเริ่มสนใจเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางของ ไฮเซน (Ohlzen, 1970) ที่มีความเชื่อว่า ถ้าเราเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการเรียนภาษาอย่างกระตือรือร้น สร้างสรรค์และเป็นกันเอง ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ภาษาขึ้น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ระบายความคิดความรู้สึกของเขาให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ทั้งนี้เพราะการเรียนภาษาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์ ผู้สอนควรจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนึกคิดเอง กระทำเองซึ่งจะยังผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา (Forum Staff, 1974) และบรรลุลจุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ข้อ 3 ที่ให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาสากล รวมทั้งมีนิสัยรักการอ่านและการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

3. นักเรียนสามารถใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตนได้อย่างเต็มที่และเรียนรู้ที่จะสร้างประโยคใหม่ ๆ เช่น นักเรียนสามารถบอกวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อมได้หลากหลาย และเมื่อนักเรียนปฏิบัติงานกลุ่ม นักเรียนก็นำประโยคที่สนทนาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาสื่อเป็นภาพกลุ่มละ 3 ภาพ ซึ่งภาพที่สื่อออกมาเป็นภาพเกี่ยวกับวิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม มีบางกลุ่มที่วาดภาพเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนประโยคภาษาอังกฤษให้ตรงกับภาพก็เป็นการช่วยเสริมสร้างความเข้าใจทางภาษาให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น และในการเรียนเรื่องลักษณะและประโยชน์ของสิ่งของ นักเรียนบางคนในกลุ่มสี่เขียวจะถามเพื่อนในลักษณะปริศนาคำทายคือเขาจะนึกสิ่งของอยู่ในใจแล้วบอกลักษณะและประโยชน์

แล้วให้เพื่อนในกลุ่มทายว่าสิ่งของนั้นคืออะไร นอกจากนี้ในการเรียนเรื่องวันสำคัญนักเรียนบอกวันสำคัญที่ชอบและกิจกรรมที่ทำในวันสำคัญได้หลากหลาย ดังที่ แมคดาเนีย (McDaniel, 1981) กล่าวว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถพร้อมสรรพอยู่ในตัวเอง ฉะนั้น ครูต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนอย่างอิสระและใช้ความสามารถในการเรียนของตนอย่างสร้างสรรค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และคลากและแรมเซ (Clark and Ramsey, 1973) กล่าวถึงการเรียนภาษาด้วยวิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนได้สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ให้แก่กันและกันได้อย่างเต็มที่ สิ่งแวดล้อมทางสังคม (social environment) เป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ มนุษย์เรานั้นสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้จากการกระทำของตนเองและจากความช่วยเหลือของบุคคลอื่น ดังนั้นกลุ่มผู้เรียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษา ทั้งนี้โดยที่ทุกคนจะต้องช่วยเหลือร่วมมือและให้กำลังใจกัน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ได้ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง เท่ากับ 30.56 และหลังการทดลองเท่ากับ 53.32 นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบปกติได้ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง เท่ากับ 27.52 และหลังการทดลองเท่ากับ 47.38 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมายมากมาย เช่น กิจกรรม Guess Who เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนบอกลักษณะของเพื่อนคนใดคนหนึ่งในห้องเรียนเพื่อให้เพื่อนภายในห้องช่วยกันทายว่าลักษณะของเพื่อนที่บอกมานั้นตรงกับใคร กิจกรรมนี้ช่วยให้นักเรียนได้ใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการบอกลักษณะบุคคลได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น ซึ่งการจัดกิจกรรมอย่างมีความหมายนี้เอง เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างดี และการเรียนในบางเรื่องที่ไม่มีในหลักสูตร เช่น สิ่งแวดล้อม การบอกทิศทาง ลักษณะและประโยชน์ของสิ่งของและวันสำคัญ ผู้วิจัยสังเกตเห็นนักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น เช่น ในการทดสอบก่อนเรียนเรื่องการบอกทิศทาง นักเรียนที่จับสลากได้เรื่องนี้ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้วิจัยได้เลย แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมตามขั้นตอนการสอนแล้ว นักเรียนสามารถสนทนาได้

ตอบกับผู้วิจัยได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สนุกและสามารถนำไปใช้กับเหตุการณ์จริงได้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่หนู เดียวรัตนกุล (2526) ได้ทดลองสอนกั่วงฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางคล้าวิทยาคม อ่าเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการทดลองพบว่า วิธีสอนนี้พัฒนาการสื่อสารทางภาษาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริงและสามารถพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ข้อสังเกตที่ได้จากการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์

ขณะที่ทำการทดลองสอน ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า

ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมขั้นที่ 1 คือ การอัดเทปการสนทนาของผู้เรียน นักเรียนภายในกลุ่มจะแบ่งหน้าที่กันว่าใครจะเป็นผู้ที่เริ่มสนทนาก่อน ใครเป็นผู้ควบคุมเครื่องบันทึกเสียง และในขณะที่นักเรียนสนทนากันนั้นอาจจะมีช่วงจังหวะการเงียบ ซึ่งช่วงนี้เองเป็นช่วงที่นักเรียนพยายามที่จะคิดประโยคเพื่อนำมาสนทนากันภายในกลุ่ม ความเงียบจะเกิดขึ้นมากในช่วงแรกของการเรียนการสอน เพราะนักเรียนจะใช้เวลาในการคิดประโยคมาสนทนากันค่อนข้างนาน ผู้วิจัยจึงต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนค่อนข้างมาก แต่พอมานในช่วงระยะหลังของการเรียนการสอน นักเรียนสามารถคิดประโยคมาสนทนากันได้คล่องขึ้น

แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์เปิดโอกาสให้นักเรียนคิดประโยคในการสนทนาได้อย่างอิสระภายในหัวข้อเรื่องที่นักเรียนสนใจ แต่สภาพการเรียนการสอนในประเทศไทยไม่ค่อยเอื้ออำนวยให้นักเรียนได้ฝึกคิดเท่าที่ควร ในบางครั้งถ้านักเรียนบางคนในกลุ่มคิดประโยคไม่ออก นักเรียนก็จะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบประโยคของเพื่อน เช่น นักเรียนกลุ่มสี่เหลืองเรียนเรื่องลักษณะและประโยชน์ของสิ่งของ นักเรียนคนแรกยกตัวอย่างสิ่งของที่มีลักษณะกลม นักเรียนคนต่อ ๆ ไปก็จะยกตัวอย่างแต่สิ่งของที่มีลักษณะกลม ผู้วิจัยจึงต้องแนะนำให้เรียนยกตัวอย่างสิ่งของที่มีลักษณะอื่นนอกเหนือไปจากลักษณะกลม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 การนำเสนอเนื้อหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตร

ปัจจุบันเป็นไปในลักษณะการเสนอสถานการณ์ต่าง ๆ และนักเรียนก็จะเรียนหน้าที่ของภาษาจากสถานการณ์ที่นำเสนอ นักเรียนมีโอกาสฝึกคิดประโยคที่นอกเหนือจากสถานการณ์ที่นำเสนอในแบบเรียนค่อนข้างน้อย ถ้าครูต้องการให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของให้ดีขึ้น ครูก็สามารถนำแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เช่น การคิดประโยคบทสนทนาในเรื่องที่ใกล้ตัวกับนักเรียนและในหัวข้อการเรียนที่ไม่ยากเกินไป เช่น เรื่องเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า เนื้อหาพื้นฐานในหลักสูตร นักเรียนมีเพียงการถามราคา จำนวนแต่ในความเป็นจริงการซื้อขายสินค้ายังมีเรื่องการต่อรองสินค้า การเชิญชวนให้ซื้อสินค้า นักเรียนก็จะสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงมากขึ้น สำหรับเรื่องที่ครูพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน หรือเมื่อคุณแล้วการใช้คำศัพท์นั้นยากเกินระดับประถมศึกษาครูก็สามารถกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนเรียนได้

ผู้วิจัยเห็นว่าแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์นั้น เป็นวิธีการสอนที่ให้อิสระกับนักเรียนในการสนทนา สำหรับในชั้นเริ่มต้น คือระดับประถมศึกษา อาจมีข้อจำกัดในเรื่องของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา แต่ถ้าครูวางพื้นฐานการสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีนี้ได้บ้างก็จะทำให้นักเรียนค่อยๆพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อนักเรียนเรียนในระดับสูงต่อไป การเพิ่มพูนด้านคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาของนักเรียนก็จะมีมากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีแก่นักเรียนในระยะยาว

1.2 แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์จะได้ผลดีกับนักเรียนกลุ่มเล็กกลุ่มละไม่เกิน 15 คน เพราะถ้ามีจำนวนนักเรียนมากกว่า 15 คนจะทำให้ครูผู้สอนดูแลนักเรียนและช่วยเหลือทางภาษาให้กับนักเรียนไม่ทั่วถึง ในสภาพทั่วไปจำนวนนักเรียนต่อห้องของโรงเรียนในประเทศไทยมีจำนวนมากเกิน 15 คน การนำแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์มาใช้ อาจจัดเป็นกิจกรรมในลักษณะการสอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงได้ หรือกิจกรรมในลักษณะที่เป็นชมรม เครื่องบันทึกเสียงและไมโครโฟนเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญของแนวการสอนนี้ เพราะในขณะที่นักเรียนสนทนากันภายในกลุ่มจะมีการบันทึกบทสนทนาที่นักเรียนสนทนากันเป็นภาษาอังกฤษ และจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสฟังเสียงของตนเองหลังจากที่นักเรียนสนทนากันเรียบร้อยแล้ว

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้วิจัยคาดว่าแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ไม่จำเป็นจะต้องจำกัดเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษเท่านั้นยังสามารถนำไปใช้ในการวิจัยการสอนภาษาอื่น ๆ ที่นักเรียนเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน หรือภาษาญี่ปุ่น ในระดับชั้นที่สูงขึ้นไปได้

2.2 นำแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ ไปทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง เพื่อดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในทุกทักษะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย